

AC

VAN WIEG TOT GRAF

Op deze pagina vertellen wij het levensverhaal van een onlangs overleden stads- of streekgenoot. Vandaag het leven van het Spakenburgse echtpaar Gerrit en Bertha van Dijk. Is er in uw omgeving iemand overleden die niet vergeten mag worden? Laat het ons weten: ac.redactie@ad.nl.

Niet lang zonder elkaar verder

Gerrit (1932-2014) en Bertha (1937-2014)

Gerrit en Bertha zagen elkaar voor het eerst in het hoge noorden in 1958. Gerrit bezocht daar zijn toekomstige schoonvader in Delfzijl. Het was liefde op het eerste gezicht. Ze trouwden in 1960. Gerrit had een enorm technisch inzicht. Hij ontwikkelde machines en was hoofd constructeur bij elektronicaconcern Philips.

Tot halverwege de jaren zestig woonde en werkte Van Dijk met vrouwlief in Drachten. Huib (1961) en Evert (1962) zagen daar het levenslicht. Het gezin verhuisde naar Hilversum en breidde uit met Jeanette (1966). Na vier jaar Zoetermeer keerden ze in 1972 terug naar het geboortedorp van Gerrit, Spakenburg.

Zoon Evert spreekt van een gelukkige jeugd. In de jaren zeventig vierde het gezin vaak vakantie in Duitsland. Later gingen ze naar Joegoslavië, Tunesië. Gerrit was zijn tijd ver vooruit. Hij legde alles vast op film. Er zijn zelfs kleurenbeelden van de bruiloft uit 1960. Hij werd een hoeder van de Spakenburgse cultuur. Befaamd is zijn film *Op de*

sjoas (op de schaats), waarin onder meer Spakenburgse vrouwen in klederdracht schaatsen op het kleine zeetje.

Stillevenens

Gerrit was een gevoelsmens. Beethoven's symfonieën ontroerden hem. Hij trok zich dan alleen terug op zolder. Bertha deelde zijn passie en ook die van schilderen. Ze hadden beiden talent. Hij schilderde portretten van Rembrandt, Beethoven. Bertha de huismoeder schilderde stillevenen. Het gezin was muzikaal. Gerrit en Bertha speelden orgel, Huib basgitaar, Evert tuba en piano.

Het huis aan de Broerswetering, nabij het centrum van Spakenburg, was een rustpunt voor familie, vrienden en kennissen. Het was de zoete inval. Een bakkie, een palinkje eten. In de jaren negentig werd Bertha ziekelijker. Ze kreeg een longembolie en borstkanker. Ze was wat meer aan huis gekluisterd. Gerrit zorgde voor zijn vrouw. Ze bleven heel close. Gerrit was een denker. De grote levensvragen speelden meer dan eens bij hem op. Hij interes-

▲ Gerrit en Bertha kregen drie kinderen. Het echtpaar hield van schilderen en klassieke muziek. In de hospice in Nijkerk waren ze voor even burens waarna ze kort na elkaar stierven. FOTO PRIVÉCOLLECTIE

seerde zich voor nanotechnologie, het heelal en de wetenschap. Hij las boeken over Einstein, maar hij kon ook honderduit praten over de lokale geschiedenis van zijn dorp. Een wandelende encyclopedie. Zo vertelde hij ooit de anekdote over zijn geboortegrond in de Visserssteeg, 'de gezegende buurt.' Een kinderrijke steeg waar volgens hem 69 mensen woonden.

Akkefietje

Ondanks zijn flirt met de wetenschap, bleef hij geloven in Jezus Christus, net als Bertha. Gerrit was jarenlang ouderling van de Gereformeerde Vrijgemaakte Noorderkerk. Maar na een akkiefietje werd hij uit zijn ambt gezet en kwam hij onder de kerkelijke tucht te staan. Het deed hem veel pijn. Hij vond dat hem onrecht was aangedaan. Toch bleef hij de kerk trouw. Gerrit las taaie boeken over de hete hangijzers van het geloof. Zoon Evert verbaasde zich er wel eens over hoe

diep hij zat te graven in zijn hersenpan.

Vorig jaar kreeg de familie Van Dijk een enorme klap te verwerken. Oudste zoon Huib overleed plotseling. Evert heeft het idee dat er toen een onomkeerbaar proces van aftakeling startte bij Gerrit en Bertha. Want Gerrit was tot die tijd altijd kerngezond.

Afgelopen september kreeg Bertha een hartstilstand. De reanimatie en de pacemaker ten spijt; vanaf toen ging het bergafwaarts met haar. Ze raakte vermoeid. Op 17 december ging Bertha naar de Hospice in Nijkerk om te sterven. De maandag voor kerst kreeg Gerrit last van zijn maag. Bertha adviseerde hem naar het ziekenhuis te gaan. Een uur na de echo werd hij gebeld: leverkanker met uitzaaiingen. De moed zakte hem in zijn schoenen. 'Mijn doodvonnis is getekend', zei hij. Gerrit had drie opties. Driekwart van zijn lever verwijderden, zijn leven twee maanden ver-

lengen met chemotherapie, óf sterven in de hospice. Hij koos het laatste.

Op 17 januari verliet Gerrit na 41 jaar zijn huis aan de Broerswetering. In de hospice werd hij de buurman van Bertha. Die kamer was toevallig vrij. Ze luisterden naar klassieke muziek, lezen, waren stil. Het echtpaar concludeerde dat ze elkaar niet lang hoefde te missen. Bertha overhandigde haar ringen aan Gerrit, bedankte hem voor het mooie samenzijn en voor alle goede zorgen. Op 5 februari om vijf voor zes 's ochtends overleed ze. Gerrit was toen ook al heel ziek. Op de begrafenis was hij te zwak om nog te lopen. De rouwauto reed daarom met Gerrit op de bijrijderstoel naar het graf. Volgens zoon Evert was het emotioneel dubbel zo zwaar voor hem. Dáár ging zijn grote liefde. Hij zou spoedig volgen. Aldus geschiedde op 23 maart, vijf voor zes 's avonds.

(Sjaak van de Groep)

◀ Bertha en Gerrit met oudste zoon Huib, begin jaren zestig. Huib overleed vorig jaar heel plotseling. Volgens tweede zoon Evert startte er toen een onomkeerbaar proces van aftakeling. Bertha en Gerrit overleden kort na elkaar.

FOTO PRIVÉCOLLECTIE